

ve svých právech zkrácen. Na této právní situaci nemění ničeho okolnost, že nabyvatel se v kupní smlouvě zavázal k převzetí dávky, neboť tím založeny byly jen soukromoprávní vztahy mezi smluvními stranami, nemohlo však býti změněno veřejnoprávní postavení nabyvatele vůči úřadům, dávkovým řádem svrchu uvedeným způsobem upravené.

Pokud jde o stížnost patronátního úřadu kat. kostela v D. uvážil soud: — — —

Důvodná je námitka, že žal. úřad neměl vzít za základ pro hodnotu nabyvací částku 600 Kč. Ze spisů jest patrné, že st-l udal v řízení, že hodnotu nabývací k r. 1903 jest těžko udati a že tenkrát podobné lesy prodávány byly v ceně asi 600—800 Kč za 1 ha. Z toho nelze souditi, že by st-l byl uvedl nějaké konkrétní číslo, které by dle jeho soudu hodnotě nabyvací odpovídalo.

V daném případě šlo však o to, aby byla zjištěna určitá konkrétní cifra, která by mohla býti pro výpočet dávky vzata jako hodnota nabyvací. Když však st-lem taková určitá cifra udána nebyla, nemohl úřad ve smyslu § 17, odst. 2 uznati, že pokládá udání strany za přiměřené a dle něho dávku vyměřiti, nýbrž měl stranu vyrozuměti o tom, jakou částku míní při vyšetření přírůstku jako hodnotu nabyvací vzít za základ. To se nestalo, nýbrž úřad si vybral z udaných cifer částku nejnižší, totiž 600 Kč a vzal ji pro výpočet nabývací hodnoty za základ.

Tím byla způsobena podstatná vada řízení a bylo proto nař. rozhodnutí ku stížnosti patronátního úřadu zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 3710.

Obecní přírážky: * Vzejde-li spor o otázku, v jaké výši je nutno stanovit v rozpočtu obecní přírážky, jichž je třeba k tomu, aby obecní výdaje byly kryty, není pro řešení jeho rozhodným jedině poslední předpis daňový.

(Nález ze dne 7. června 1924 č. 10.196).

V ě c: Firma P. na K. V. (adv. Dr. Jos. Jozífko z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o schválení obec. rozpočtu města K.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Odvolání st-lky z usnesení ob. zastup. města K. z 27. ledna 1922, kterým byl schválen rozpočet pro rok 1922 a usneseno k hrazení schodku vybírat 100%ní přírážku k dani domovní a 454%ní přírážku k dani pozemkové, výdělkové a důchodové, bylo osk-í v K. dne 1. března 1922 zamítnuto, načež st-lka podala další odvolání k zsv-u.

Usnesením z 27. listopadu 1922 změnilo pak ob. zastup. v K. své rozhodnutí ohledně výše přírážek a usneslo se, aby byla k hrazení schodku vyměřena 100%ní přírážka k dani čiňžovní a 674%ní přírážka k daním ostatním.

Odvolání st-lky podané z tohoto usnesení bylo usnesením osk z 20. listopadu 1922 zamítnuto. Dalšímu odvolání st-lky nevyhověl zsv nař. rozhodnutím a uznal rozpočet za správný.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Žal. úřad vyslovil ve svém rozhodnutí mimo jiné, že nemůže vzít zřetele k přiznání výměry daně výdělkové na r. 1921, předložené st-lkou, a to proto, poněvadž přiznání to není možno pokládati za úředně oznámený daňový předpis, a pro stanovení výše přírážky v obci může být jen tento poslední předpis vzat za základ. St-lka dovolávala se v řízení správním onoho přiznání na důkaz toho, že dle něho daňová povinnost její jeví se pro rok 1922 vyšší než pro rok minulý, takže následkem toho nebude potřeba, aby procentuální výše přírážek obecních stanovena byla cifrou tak vysokou, jak se stalo v rozpočtu.

Stížnost, která tvrdí, že názor ten neodpovídá zákonu, jest důvodná.

Neexistuje žádný zákonný předpis, který by ustanovoval, že by při sdělení rozpočtu musel být vzat za základ daňový předpis za minulá léta a také z povahy věci neplyne, že by bylo nutno tak učiniti, když při stanovení výše přírážky jde jen o přibližný odhad výše příjmu, kterého obec může v rozpočtovém roce vzhledem k hospodářským a daňovým poměrům očekávat. Takovýto přibližný odhad nevyklučuje však, aby pro výpočet očekávaného výnosu přírážky byla použita také jiná pomůcka než poslední úřední předpis daně.

Otázkou, zda podaným prostředkem lze provést důkaz o této přibližné výši, jako předpisem daňovým, soud se nemohl zabývat. Shledal toliko, že není nutno — jak za to má žal. úřad, — aby byla okolnost tato doložena daňovým předpisem. Bude věcí úřadu, aby o tom rozhodl, zda onen vhodný prostředek k tomu nutný poskytuje také fase, která byla podána pro poslední rok.

Když však žal. úřad vycházel z názoru, že pro stanovení výše přírážek může být jen úředně oznámený poslední předpis daňový vzat za základ, dal se vésti názorem, jenž v zákoně nemá opory.

Bylo proto z těchto důvodů nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3711.

Pozemková reforma: I. * Z konečného rozhodnutí správního úřadu vydaného o stížnosti zaměstnance na zabraném majetku pozemkovém dle § 22 zák. o hospodaření z 12. února 1920 č. 118 Sb. jest přípustna stížnost k nss-u. — II. * Ochrany dle § 22 cit. zák. nepoživá zaměstnanec na zabraném majetku, který učinil oznámení o závadách hospodaření na majetku tom, aniž byl k tomu vybídnut dozorčí osobou.

(Nález ze dne 7. června 1924 č. 10.413).

Věc: B. K. v B. (adv. Dr. Ant. Pijáček z Prahy) proti zemské správě politické v Brně (za zúč. stranu adv. Dr. Hynek Bulín z Brna) o propuštění ze služby na zabraném majetku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l oznámil osp-é v J., že přípisem gener. zmocněnce C-ových velkostatků na Moravě byl vyrozuměn, že se dle § 29, odst. 1 zák. z 13. ledna 1914 č. 9 ř. z. propouští ze služby E. C., poněvadž ztratil jeho důvěru, učiniv společně se svým tchánem les. radou v. v. G. H. a tajemníkem B. Ch. u stpú-u v Praze udání, že se na zabraném panství